

เทศน์เช้า วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นสัจธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา หน้าทีการงานของตนหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ธรรมะเลี้ยงหัวใจนะ

คนมันทุกข์มันยากมันอยู่ทีใจของคน ถ้าใจของคนคิดดีงาม คิดบวกนะ ร่างกายเรื่องธรรมดา กินแล้วก็ถ่าย ถ้าถ่าย ไม่มีที่ขับถ่ายก็ทุกข์แล้ว แต่ถ้าหัวใจของคนนะ ถ้ามันคิดดีงาม มีศีลมีธรรม

เราเกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระธรรมๆ คือสัจธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระธรรมกับคนทำต่างกันไหม

พระธรรมๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมคือความยุติธรรม ใ้เราพระทำๆ พระทำหน้าที่การงาน พระเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาโดยอิริยาบถ ๔ นั้นก็แค่กิริยา เห็นไหม คำว่า “กิริยา” ไง เขาทำเพื่ออะไร

เขาทำเพื่อความสงบสุขของใจ

“สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี”

จิตที่มีค่าที่สุด จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ผลของวัฏฏะมนุษย์ทำทั้งนั้น แล้วคน จิตที่มันเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันทำๆ ใ้มันนะ แล้วมนุษย์ทำ มนุษย์ทำ เราทำหน้าที่การงานของเรา เราทำเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนามันเรื่องส่วนตัวนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์พระองค์เดียวเท่านั้นนะ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านภาวนา ท่านอยู่ในป่าในเขา ไม่ให้ใครมายุ่ง มันวุ่นวาย มันยุ่งมันวุ่นวายไปหมดนะ มันเป็นภาระหน้าที่รับผิดชอบ

คนถ้าใจเป็นธรรมๆ เขามีภาระของเขา แต่เวลาสิ้นภาระแล้ว วางภาระแล้ว หน้าที่การงานของตัว เติบจนกรม นั่งสมาธิภาวนา ไม่ได้ถอดถอนใคร ไม่ได้หวังให้ใครเคารพนับถือ ไม่ต้องให้ใครชื่นชม เพราะมันอยู่ภายนอกทั้งนั้นนะ

ถ้าเคารพนับถือ เราต้องเคารพตัวเอง เราต้องมีสัจจะกับตัวเราเอง นับถือๆ นับถือที่เราทำนี้ ภาระหน้าที่นี้นับถือ แล้วเขาชื่นชมๆ เราสบายใจ ได้แรงความเพียรแล้ว ทำความเพียรแล้วนะ เหนือไหล่ไคล้อยอนนะ

หลวงตาท่านพูดใจ ใจที่ว่าเราทำงานๆ มันทุกข์มันยากนะ อย่าเพิ่งพูด ถ้ายังไม่ได้ภาวนา เวลาภาวนาขึ้นมา ธรรมะอยู่ปากตายทั้งนั้นนะ

เพราะอะไร เพราะเวลาจนตรอกจนมุมนะ มึงต้องตาย ตายแน่ๆ เลย แล้วดูสิ เรามาตายเปล่าเสียประโยชน์ทำไม คนเขามีความสุข เห็นไหม

ปากตายๆ ตายคืออะไร อะไรตาย ขอดูก่อน อะไรจะตาย ตายมันเป็นอย่างไร ขอดู

มันอายมันไปเลย

แต่ถ้าธรรมะอยู่ปากตาย ธรรมะอยู่ปากตายนะ ปากตาย เวลามันมีเวรมีกรรมของสัตว์ในสมัยพุทธกาล พระที่ปฏิบัติง่าย รู้ง่ายก็มี พระที่ปฏิบัติยาก รู้ง่ายก็มี พระที่ปฏิบัติยาก รู้ยาก แต่ก็ยังดี ยังดีเพราะอะไร เพราะเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ไม่พลาดโอกาส ไม่ปล่อยให้โอกาสทองนี้เสียไป

เวลาคนติดคุกนะ เขาบอกว่า ถ้ารู้อย่างนี้ไม่ทำก็ดี แต่มันอยู่ในคุก

นี่ก็เหมือนกัน เราอยู่ในคุก ทุกข์ อริยสัจจ มันทิ้งเราไว้ ความทุกข์มันทิ้งเราไว้ แล้วก็ตะเกียกตะกายจะหาทางพ้นทุกข์ๆ พยายามหาความสะสม มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ คิดว่ามันจะเป็นความสุขๆ ใจ เจือด้วยอามิสทั้งนั้นนะ

สิ่งที่เป็นสัจจะเป็นความจริงนะ ทำบุญทิ้งเหวๆ ทำคุณงามความดีแล้วไม่ต้องไปติดใจ ทำคุณงามความดีแล้วไม่ต้องไปห่วงอาลัยอาวรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น แต่เราจะน้อยใจว่า ทำดีไม่ได้ดี ทำดีไม่ได้ดี

เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาทั้งวันทั้งคืน ทั้งวันทั้งคืน วันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า ความดีของใคร

ถ้ามันจิตสงบ แฮ่! ยอดเยี่ยม ถ้าจิตมันไม่สงบ ไอ้! ซาตาน กิเลสมันพลิกมันแพลง แล้วคนทำคุณงามความดี กิเลสมันร้ายนัก มันปลิ้นปล้อน มันหลอกมันลวงใจ ทำไมเราต้องมาทุกข์อยู่คนเดียว ทำไมเราต้อง

อ้าว! คนเดียวก็นั่งเต็มอยู่คนเดียวไง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี ก็จิตดวงนั้นไง ถ้าจิตดวงนั้นมีอำนาจวาสนาขึ้นมา มันจะตั้งใจ แล้วจะพยายามกระทำของตน

ความเพียรชอบ ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ การกระทำมันไม่ลอยมาจากฟ้าหรอก

ไอ้พวกพูดปดนั้นนะ อยู่เฉยๆ มันก็เป็นธรรม อยู่นิ่งๆ ก็เป็นธรรม เราปฏิบัติธรรมด้วยความเป็นธรรมในหัวใจของตน

เสียโอกาส มันหลอกหลวง

ทานอาหาร ใครได้ตักใส่ปาก เคี้ยวกลืนลงไปในกระเพาะ นั่นจะเป็นความอิมหน่า สำราญของตน นั่งมอง นั่งดูเขากิน แล้วคอยเขากินเสร็จแล้วเหลือแต่ถ้วยแต่จาน จะไปเก็บไต่กันถ้วยกันจานไว้กิน ไม่ได้ทำอะไรเลยไง ไม่ต้องทำอะไรเลยทั้งสิ้น เราเป็นคนมีบุญมาก เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาจะประเคนให้เลย

ในวงการสงฆ์ อลัชชีเยอะแยะไปหมดนะ บวชเป็นพระแล้วไง ถ้าบวชเป็นพระแล้ว ถ้ามันยัดเยียดให้เลย มันต้องเป็นความดีทั้งสิ้นสิ ขนาดบวชไปเป็นพระนะ เทวทัตทำลายสงฆ์ แยกสงฆ์ แยกสงฆ์เพราะอะไร แยกสงฆ์เพราะสิ่งอย่างนี้คนอื่นทำไม่ได้ เว้นแต่พระทำ

นี่ไง พระทำๆ ไร พระทำความดีก็เป็นคุณงามความดีของท่านไง พระทำๆ ทำอสังขี ทำแยกสงฆ์ ทำให้สงฆ์แตกแยก นี่ไง กรรมหนักทั้งนั้นนะ

เพราะคนคนหนึ่งเขามีเจตนาของเขา เขาถึงมาบวชพระ บวชพระแล้วเริ่มต้นเจตนาทุกคนก็หวังพ้นทุกข์ทั้งนั้นนะ ถ้าไปเจอครูบาอาจารย์ที่ดั่งามนะ ไอ้กิเลสที่มันพลิกมันแพลง มันเสียมในหัวใจ อย่าไปเอามัน เพราะสิ่งนี้แหละมันทำให้ฟุ้งซ่าน สิ่งนี้แหละมันทำให้จิตใจเราไม่สงบสุข

คิดบวก เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราเป็นคนแรกที่มีบุญ เราเป็นคนที่มีความพร้อม

สิ่งที่กระทบกระเทือน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนนะ

“ภิกษุทั้งหลาย ถ้าพวกเธอโดนโลกธรรมเบียดเบียน โลกธรรมกระหน่ำซ้ำ อย่าเสียใจ อย่าร้องไห้ ให้ดูเราเป็นตัวอย่าง”

คือให้ดูองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นตัวอย่าง

ท่านเผยแผ่ธรรมนะ พวกเจ้าลัทธิต่างๆ เรามีลาภสักการะมากมาย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า นั่นนะมิฉชาติปฏิฐิ ความเห็นผิด มันไม่เป็นความถูกต้องชอบธรรม ถ้าความถูกต้องชอบธรรม คือ สมาริ ปัญญา

เพราะใจมันทุกข์มันยากขึ้นมา ใจ ใครจะไปแก้ไขมัน

อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน สัมมาสมารินั้นคือตน แล้วมันพึ่งตัวมันเองเห็นไหม

ท่านเผยแผ่ธรรมท่านนะ มีผู้ที่เสียหาย มีผู้ที่โดนแบบว่าทำลายผลประโยชน์ของตนมากมาย จ้างคนมาฆ่า จ้างคนทำลาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดนโลกธรรม ๘ มากที่สุด ทุกคนกระหน่ำจ้างคนนะ จ้างผู้หญิงมาประทุษร้าย มาร้ายแปดพันเก้า จ้างคนมาด่า จ้างคนมาตามด่า ปิณฑบาต ตามด่าเลย

พระอานนท์ไปด้วย พระอานนท์เป็นผู้อุปัฏฐากใจ โอ้โฮ! ทนไม่ไหว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหนีเถอะ เขาตำเรานะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถามว่า แล้วถ้าเธอไปข้างหน้า เขาตำแล้วเธอจะไปไหนล่ะ อ้าว! ถ้าเธอไปข้างหลัง เขาก็ตำอยู่ข้างหลังนั่นไง ไปข้างซ้าย ข้างขวา เขาก็ตำอยู่นั่นแหละ ที่ไหนเขาตำ ต้องสงบสุขที่นั่น ที่ไหนเขาตำ เขาต้องยุติลงที่นั่น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่จนปราบพวกมาร พวกสิ่งที่เขาจ้างคนมาตำ จ้างคนมาทำลายมากมายมหาศาล

“ภิกษุทั้งหลาย ถ้าเธอโดนโลกธรรม ๘ กระหน่ำ อย่าเสียใจ อย่าร้องไห้”

แล้วเวลาทำคุณงามความดี ก็เราเป็นสุขใจ

พระอานนท์บอกว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหนีเถอะๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็หนี หนีไป แล้วไปจบที่ไหนล่ะ

นี่ไง อตุตา หิ อตุตโน นาโก ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

เหตุเกิดที่ไหน ต้องดับที่นั่น มีเหตุอะไรขัดข้องขึ้นมา ต้องแก้ไขลงที่นั่น แล้วเหตุที่สำคัญที่สุดคือสงสยนี้ไง ทำดีได้ดีหรือเปล่า เราทำคุณงามความดี ดีไพลีดีพวยแต่ทำคุณงามความดี

เรานักปฏิบัติ ความดีก็ทำมาแล้ว ทาน ศีล ภาวนา เวลาภาวนาไม่ต้องไปอุทธรณ์กับใคร ไม่ต้องไปทำอะไรทั้งสิ้น เพราะอะไร กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ก็เราทำของเรา มา แล้วเรามีสติปัญญาเท่าทันความรู้สึกนึกคิดเราหรือไม่

นี่ไง พระทำ ถ้าพระทำงาน พระเดินจงกรม พระนั่งสมาธิภาวนา นั่นก็แค่กิจการกระทำ กิริยา แต่ใจมันสงบไหม ใจมันเป็นธรรมหรือไม่

สมรवासทำ มนุษย์ทำ เราก็ทำดีทำชั่ว ถ้ามนุษย์มีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนา ก็มาบวชเป็นพระ เป็นนักรบ ใครมีอำนาจวาสนาขึ้นมา ถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริงใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ อนาถปิณฑิกเศรษฐีก็เป็นพระโสดาบัน พระเจ้าสุทโธทนะเป็นพระอรหันต์

เวลาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา ถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา เราทำหัวใจของตน เรายกหัวใจของเราให้สูงส่งขึ้น

ศีล วิริตติเอา อธิศีล มันเป็นปกติ มันเป็นสติวินัย มันพร้อมเพรียงของมัน

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดไป นี่เวลาพูดไป “เวลาจะคิดที่เหมือนแบกหามชุง”

คำว่า “แบกหามชุง” คือมีสติไป

เรานี้อารมณ์ชั่ววูบ ไปแล้ว ไม่ควรทำเลย ทำแล้วเสียใจ ติดคุก แต่สติวินัยนะ มันเท่าทันความคิดทั้งหมดนะ แต่เวลารำลือ เห็นไหม หลวงปู่มันดูมาก ๆ

ไอ้ดูอย่างนั้นนะ นั่นคือธรรม คนที่ข่มทรัพย์ให้เราไอ้โฮ! หายากนะ มีแต่คนเินยอปอ บั่น มีแต่สอพลอปอ บั่น ไม่มีหรรษาไอ้คนคอยชี้ความผิดของเรา แล้วเวลาหลวงปู่มันท่านคอยชี้ๆ อันนั้นมันเป็นเรื่องโพธิ์ร่มไทร

เวลาภิรยาของธรรมที่มันรุนแรง รุนแรงเพราะอะไร

รุนแรงเพราะกิเลสมันคือ รุนแรงเพราะมันมีติดบอด รุนแรงเพราะกะลามันคว้าไว้ มันไม่หยายของมันขึ้นมา ถ้ามันหยายขึ้นมามันก็มีโอกาสไป

แล้วเวลาทวิภูมิมันจะมันเกิดขึ้นอย่างนั้น เห็นไหม ถ้ามีครูบาอาจารย์ที่ดั่งามนะ ท่านจะฝึกจะสอน ท่านจะถามเลยว่า ทุกข์มันเป็นอย่างไร สุขมันเป็นอย่างไร แล้วทางสายกลางในพระพุทธศาสนา มันเกิดขึ้นที่ไหน

ท่องปากเปียกปากแฉะ จบ ๙ ประโยคมา ทรงจำธรรมวินัย ทำสมาธิไม่เป็น แล้วปัญญาจะรักษาตัวเองก็รักษาได้ยาก

ถ้ามันรักษาตัวเองให้ดั่งามขึ้นมา สมถกรรมฐาน ฐานที่ตั้งแห่งการงาน เวลาคนทำงานๆ พระกรรมฐานทำงานไป ภาวนามยปัญญา เวลามันเกิดขึ้นในหัวใจ จักรมันเคลื่อน จักรมันหมุน เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติมามหัศจรรย์ตรงนั้นนะ เวลาจักรมันเคลื่อน ไอ้โฮ!

ความคิด เราคิดแทบไม่ทัน แต่เวลาจักรมันเคลื่อน มันไวนวดไหนนะ มันบดมันบีบ ใ้อโฮ! กิเลสวิ่งหนีทางจุกตุตเลยละ แต่ไม่ได้หนีไปไหนหรอก หนีไปหลบอยู่ที่ภวาสวะ หนีไปหลบอยู่ที่ ก้นบึ้งของหัวใจ ไม่ได้หนีไปไหน

ถ้ามันหนีออกไปได้นะ เห็นไหม จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ อวิชชา มีอวิชชาคือ ความไม่รู้เวียนว่ายตายเกิด เวลาวิชชามันจะถอดมันจะถอนอันนั้นไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสาวิชฌายาญาณ ทำลายอวิชชาอันนั้นไง

อวิชชา พญามารคร่ำครวญร้องไห้ แล้วไม่มีศิลปะที่จะไปต่อกรกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปร้องให้ฟ้องลูกสาวของตัวเอง ลูกสาวของตัวเอง ความโลภ ความโกรธ ความหลง ใจ

“พ่อ พ่อเสียใจไปทำไม”

“เจ้าชายสิทธัตถะจะพ้นจากมือเราไป”

“พ่อไม่ต้องเสียใจ เดี่ยวพวกดิฉันจะไปจัดการเอง”

เวลาไปยั่วไปยวนนะ ไปพะเน้าพะนอใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า นางตณหา นางอรดี แม้แต่พ่อของเธอ เรือนสามหลัง ความโลภ ความโกรธ ความหลง เรือนยอดของเรือนสามหลัง เราได้หักลงแล้ว ใ้อกิรียา อย่างนี้มันไร้สาระ มันเป็นไปไม่ได้

เห็นไหม เวลากิเลสตายมันต้องมีเหตุมีผล มีที่มาที่ไป

อะไรคือกิเลส ทำอะไร รู้อะไร ชำระอะไร อะไรมันสิ้นไป ไม่มีอะไรเลย

ถ้ามี เห็นไหม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านชัก ท่านพิสูจน์ของท่าน เพื่ออะไร เพื่อความแวววาว เพื่อความสะอาดบริสุทธิ์ในพระพุทธศาสนา

สิ่งที่ว่ามรรคผลมีหรือไม่มีนั้นนะ เมื่อก่อนไม่เชื่อ กึ่งพุทธกาลแล้วไง มรรคผลหมดแล้วหมดมรรค หมดผล

แต่เวลามันเป็นข้อเท็จจริงไง

“ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม”

แม้แต่เวลาหมดยุคของพระพุทธศาสนา พระปัจเจกพุทธเจ้าก็มาตรัสรู้เองโดยชอบ คนที่สร้างบุญกุศลของเขามา เขามีโอกาสของเขา บุญกุศลนะ มันทำให้เราคิดดีไง บุญกุศลมันเป็นมรรคไง เป็นมรรคก็เป็นมารไถ้ เวลาเป็นมาร มารมันบีบปี้สไฟในหัวใจของตบไถ้

เราทำคุณงามความดีของเรา ทำคุณงามความดีของเราเพื่อเป็นจริตเป็นนิสัย แล้วทำคุณงามความดีแล้วยึด ทำอยู่คนเดียวนี้แหละ ไม่มีใครรู้ใครเห็นก็ข้างหัวมึง เรื่องของมึง ไม่เอาเรื่องอย่างนี้มากวนใจเราเอง เราจะเป็นคนดีของเรา เราจะสร้างบารมีในหัวใจของเรา ทำไมเราต้องไปวิตกกังวลกับไถ้เรื่องนินทาภาเล็รอยแปดพันเก้า ไถ้สาระสินดี

ทำความดีของเรา ทำให้มันถูกต้องชอบธรรม จบ ไม่ต้องไปยุ่งกับใคร ใครเห็นว่าดีงาม เขาเอาไปเจริญหูเจริญตาเขา แล้วเขาจะไปดัดแปลงในใจของเขา แล้วเขาจะสร้างบุญกุศลของเขา นั่นก็เป็นบุญของเขา

ใครเห็นแล้วนะ บอกว่า เออ! ไถ้มันบ้า เขามีความสุขกันนะ มันทำอะไรรออยู่คนเดียว นั่นนะ มันบ้า

นั่นมันก็เป็นกรรมของเขา มันเรื่องวิบากกรรมในหัวใจของเขา มันเรื่องของเขา มันไม่ใช่เรื่องของเรา ใครจะดี ใครจะชั่วมันเรื่องของเขา เวรกรรมมันก็เรื่องของเขา เราจะทำคุณงามความดีของเรา

หลวงตาท่านยืนยันประจำ ใครจะดี ใครจะชั่วมันเรื่องของเขา เราจะทำความดีวะ

เราจะสร้างสมบุญกุศลในหัวใจของตบ ฝึกหัดปฏิบัติของเราขึ้นมา ยืนยันกับสังฆกรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในหัวใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นไถ้ นี่ใจของข้าคุณธรรมของข้า โอปนยิโก เรียกร้องสัตว์ทั้งหลายมาดู

มันตาบอด มันไม่รู้หรืออก มันไม่รู้ไม่เห็นอะไรทั้งสิน มันเห็นโลกธรรม ๘ อยากมีลาภ อยากมียศ แล้วก็แย่งชิงกัน

เทศน์เช้า วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ๙

ไอ้ของเรา นะ เกษียณแล้ววางไว้นั้น มึงไปแย่งชิงกันนะ กูจะไปอยู่ป่าอยู่เขา อยู่ใน
บรรยากาศที่สดชื่นแจ่มใสเพื่อความดีงามของพระพุทธศาสนา เอวัง